

Sega si spomnja: prerazkazvashe тази chudnovata prikazka, podpomagan ot syskashtija shepot na drugarchetata si. V neja stavashe duma za njakakyv beden ribar, s kogoto grubo se posheguvalo vremeto. Edin den, dokato si lovjal riba v sinjoto more, sreshtnal samodivsko horo - "jato krilati devojki", koito go povikali da poigrae s tjah vyv vodata i go zavlekli v dylbinite, v njakakva podvodna peshtera, "kydeto ot vsichki strani plynali samodivi i samodivci, bratja i sestri na onija vili, pobratimi i posestrimi, tolkova mnogo, che njamali broj, a naj-nakraja izpylzhjal i samijat Car tehen, samodivski, s brada ot spleteni vodorasli i s trizybec ot chisto zlato, s dve zli cherni morski kucheta na zlatni verigi; pozdravil go i go priel dobre i dvorcite si mu pokazal, kydeto imalo nesmetni bogatstva..." Vidjal milioni morski zvezdi, raci i rakovini, synlivi kostenurki, golemi korabi, i srebyrni meduzi, ednooki polipi i vodni pijavici; vidjal i midi, koito razhdali v sebe si biseri, edri kolkoto jumruk ili detska glava; chul njakakva tolkova hubava muzika, izpylnjavana ot morskite vetrove, "koito zhiveeli v kristalni peshteri", che syshtevremenno mu se plachelo i go dosmeshavalo, a posle, sled kato se naigras sys samodivite i se razhodil do nasita iz gradinite ot cherveni korali i skypocenni kamyni, onezi syshtite samodivi go hvanali za rycete i go izveli na povyrhnostta, kydeto ne nameril nito lodkata, nito mrezhite si, a dopluval do brega i se vyrnal s prazni ryce v svoeto selo, a to izvednyzh mu se storilo poruteno. Nikoj ne otgovoril na pozdravite mu, a v siromashkata si koliba ne zavaril nito bashta si, nito majka si, nito bratjata si, nito v sysedstvo krystnicite i priyatelite, zashtoto veche nikoj ne go poznaval, tyj kato mezhdu drugoto bili minali celi sto godini, makar na nego da mu se

storilo, če prekaral na morskoto dyno, v Samodivskija grad,
samo chetvyrt chas!